

næst har man ment, at der ved Afgjørelsen førkelig af det Spørgsmaal, som omhandles i Lovforslagets § 8, nemlig angaaende Størelsen af den Understøttelse, hvorpaa der i et givet Tilfælde haves Krav, burde stræbes hen til at finde en Afgjørelsesmaade, der havde større Udfigt til af den paagældende Arbejder at anerkjendes for billig og retfærdig, end den, som træffes enten af Administrationen, eller af en Domstol, kan ventes altid at have. Dette vilde efter erfaringsmæssige Vidnesbyrd bedst kunne naas, naar der aabnedes en Afgang til at paakalde Medvirken ved Afgjørelsen af Arbejdsgivere og Standsfæller. Heri vilde da ligge en Tilnærmelse til den tydske Ordning, men med den væsentlige Forskjel, at der ikke vilde behøves en stor og bekværlig, staaende Organisation, men kun en Afgang til efter det Mønster, som de retslige Stjøn frembyde, i hvert enkelt Tilfælde at faae Spørgsmaalet afgjort ved Stjønsmænd i et Antal og med en Sammensætning, hvorved Diemedet kunde ventes opnaaet. Forslag herom er stillet ved § 8 gennem Tilføielsen af et nyt Stykke, der ordner denne stjønsmæssige Afgjørelse, jfr. fremdeles Forslag om en lignende Bestemmelse i § 10. Da ogsaa de Medlemmer af Udvalget, som vare stemte for en staaende Organisation af Arbejdsgivere og Arbejdere, kunde lade sig nøie hermed, fremtræde de nævnte Forslag til §§ 3, 8, 10, 19, 23 og 24 som stillede af hele Udvalget. Det Mindretal, som ikke deltagte i Forslaget om at betinge den legale Forsikring af, at Arbejderen er Medlem af en anerkjendt Sygekasse, stiller imidlertid særkelig Forslag om, at den samme Afgjørelsesmaade, som foreslaas ved § 8, ogsaa gjøres anvendelig ved Spørgsmaalet, om den Forulykkelde efter sin „økonomiske Stilling“ falder ind under Loven, se § 3. Efter Flertallets Forslag til § 3 bortfalder dette Spørgsmaal.

Hvad Udvalget isvrigt har at bemærke om Lovforslagets Bestemmelser og de af os foreslaaede Ændringer, knytte vi til Dmtalen af de enkelte Paragrafer.

Hvad angaar Lovforslagets første Afsnit, foreslaar Udvalgets Flertal (Dannekjold-Samsøe, Goos, Rahjer, Neebø-Thott, Raben, Schlegel og Tuxen) med Hensyn til

§ 1

i Henhold til, hvad ovenfor er bemærket, at Ordene i 2den og 3die Linie „naar han ikke efter § 8, 1ste Stykke i Loven om anerkjendte Sygekasser vilde være udelukket fra Op-

tagelse i en saadan Sygekasse,“ ombyttes med „naar han er Medlem af en anerkjendt Sygekasse“.

Et Mindretal (Schlegel) foreslaar, at Ordene i 1ste Linie: „her i Riget Forsørgelsesberettiget“ udgaa.

Et Mindretal (Chr. Nielsen og Th. Nielsen), foreslaar:

a) at der efter Ordet „som“ i 1ste Linie indskyndes Ordet „enten“ og efter „Virksomheder“ i 2den Linie indskyndes „eller som arbejder i Landbrugets Tjenste,“ samt

b) at der da i 2den Linie foretages den af Vedtagelsen af Forslaget under Titra a. flydende Ændring, at der efter „2“ i 2den Linie tilføies „under Nr. 2, 3, 4 og 5“. Om disse Mindretalsforslag henvises dels til, hvad ovenfor er bemærket, dels til den nedenfor følgende af dette Mindretal afgivne Erklæring.

Med Hensyn til Lovforslagets

§ 2

har det i Udvalget været taget under Overveielse, om det ikke lod sig gjøre at ordne de under Nr. 2—4 omhandlede Virksomheder efter deres Færlighed saaledes, at denne Ordning kunde lægges til Grund for den Inddeling af de paagældende Virksomheder i Fareklasser, som ifølge Lovforslagets § 15 vil faae Indflydelse paa den dem paahvilende Lignings Størelse. Man vilde da derved undgaa, at denne Inddeling, saaledes som Lovforslaget bestemmer, sker ved Indenrigsministeren. Man har dog efter Undersøgelse af Sagen ikke troet at have tilstrækkeligt Grundlag for en Inddeling efter dette Hensyn og har derfor opgivet det. Heraf følger imidlertid, at den Dregning af Virksomheder, som foreligger i Lovforslagets §§ 2—4, kun har det Diemed at drage Grændsen for de Virksomheder, hørende til Industrien og andre nærmest i Klasse dermed staaende Erhverv, der falde ind under den tvungne Forsikring. Medens man nu fra dette Synspunkt egentlig ikke har havt nogen Realitetsindvending at gjøre mod Lovforslaget, har man dels ikke kunnet finde det naturligt, at disse Virksomheder splittedes i forskellige sideordnede Klasser, men mente at burde foretrække, at de som et Nummer med forskellige Underafdelinger, betegnede med Nr., danne et Hele (tekniske Virksomheder, hvis Udførelse er forbunden med Fare), sideordnet med de under Nr. 1 opregnede Virksomheder, der have Hensyn til Landbrug og hvad dermed jævnstilles. Dernæst har man med Hensyn til Underafdelingerne under dette Nr. 2 ment at kunne sondre og sammenstille dem paa en mere naturlig og derfor Grænd-